

Hazán'ba látogat Burgiba e'nök

Habib Burgiba, a Tunéziai Köztársaság elnöke november 29-én fogadta Mátyás Lászlót, hazánk tunéziai nagykövetét, aki Losonczy Pálnak, az Elnöki Tanács elnökének nevében magyarországi látogatásra szóló meghívást nyújtott át neki. Habib Burgiba a meghívást elfogadta.

A tunéziai elnök magyarországi látogatása időpontjának egyeztetésére diplomáciai úton kerül sor.

Losonczy Pál fogadta a távozó izlandi nagykövetet

Losonczy Pál, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke szerdán búcsúlátogatáson fogadta dr. Kristinn Gudmundssont, az Izlandi Köztársaság magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövetét, aki szerdán végleg elutazott Magyarországról.

Tanácsstag választói körében

Siklós János elv'árs kétnapos megbeszélései Dorozsmán

Siklós János elvtárs, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Dorozsma község megyei tanács tagja két napot töltött Dorozsmán választói körében.

Kedden délelőtt fogadónapot tartott, délután a József Attila Tsz vezetőivel folytatott megbeszélést a szövetkeztől ideai munkájáról, eredményeiről, s a következő évi feladatokról, tennivalókról az új gazdaságirányítási rendszer viszonyai között. A megbeszélést részt vett Szilágyi Ágoston, a szövetkezet elnöke, Domonkos Ferenc párttitkára, Seres Ferenc főagronómus, Nagy Sándor és Farkas Sándor brigádvezetők. Az esti órákban ellátogatott a dorozsmai tanteszertület nevelési értekezletére, ahol a tanulók gondolkodásának fejlesztése volt napirenden. Siklós János a 67 pedagógust informálta az időszerű művelődéspolitikai és közoktatási kérdésekről.

Szerdán a község ipari és kereskedelmi szerveinek vezetőivel tanácskozott. Na-

Szegedi Ruhagyár, 1968...

Nem várnak, nem bizonytalankodnak

A Szegedi Ruhagyár üzemében mintegy 3300 ember talál munkalehetőséget. A ruhaipar — sajátosságainál fogva — nem tartozik a legstabilabbak közé. A textilipar sokrétűsége, a divat állandó változása befolyásolja tevékenységüket. Ügyesebbnek kell lenni ebben az iparágban, mint például egy vasgyárban, vagy a szénbányászban. Nem vitás, hogy az új gazdasági mechanizmus is sokkal többet, mindennapos rugalmasságot követel a konfekcióipar vezetőitől és dolgozóitól.

Ezért is érdekes közelebbről megnézni, hogy miként, milyen tervekkel készülnek a ruhagyár vezetői a következő esztendőre.

A gyár vezetői már ismerik a következő esztendő anyagi lehetőségeit. Eldöntötték, hogy milyen forrásból mennyi pénzt használnak fel a technikai fejlesztésre.

Elküldték megrendeléseiket a hazai és külföldi gépgyárakhoz. A baráti országokból történő gépvásárlásokra hitelt vesznek fel, a belföldi és a nyugati gyárraktól saját pénzforrásaikból vásárolnak.

Vállalják a versenyt

Pontosan kiszámították, hogy 1970-ig az állóeszközök dinamikus szintartására évente körülbelül 3—3,5 millió forintot kell költeniük. Csak így tudnak lépést tartani a ruhaiparban várható mindennapos fejlődéssel. Nem akarnak várni és nem szeretnék bizonytalankodni, mert az megbosszulja magát. Tudatában vannak, hogy a piaci versenyben a jobb, az erősebb marad fenn, az a vállalat, amely képes gyorsan követni a kereslet változását, s ki tudja elégíteni a fogyasztói igényeket.

Automata és félautomata gépeket vásárolnak a jövő évben. Olyan masinákat, amelyek elsősorban a minőséget javítják és mérséklék a nehéz fizikai munkát.

A szentesi üzem tovább fejlődik

Gépekre közel 2 millió forintot költenek. A hazai ipartól 600 ezer forint értékben, a szocialista országokból 700 ezer, a tőkés országokból 500 ezer forint értékű modern gépeket szereznek be. Nem azért költenek gépekre, mert a jelenlegi géppark elavult lenne, hanem, mert számítanak a textiliák terén várható változásokra, arra, hogy előtérbe kerüljenek a műszál szövetek.

Ezért van szükség arra, hogy szentesi gyárukat fejlesszék. Most építik 3—400 ezer forintos ráfordítással a kazánházat berendezéseivel együtt, hogy ott is rendelkezzenek technológiai gézzel. Így a vasalást modernizálhatják, magas nyomású gőzzel működő vasalógépet helyezhetnek üzembe.

A bővítés és a műszaki fejlesztés következménye: nem kell félni senkinek a ruhagyárban attól, hogy nem lesz biztos munkalehetőség, inkább fordítva igaz: újabb

munkalehetőséget biztosítanak a szentesi és a környékbeli asszonyoknak és lányoknak.

Többet termelnek

Az említett beruházásokkal jelentősen emelkedik majd a termelés mennyisége is. Előzetes becslések szerint 46 millió forinttal képesek többet termelni 1968-ban, mint az idén. Ennek a növekedésnek minden feltételét tisztázták: a gépi és a szervezési szükségleteket egyaránt. Befutottak a megrendelések is. Sőt attól sem tartanak, hogy esetleges lemondások történnek majd menet közben, mert erre az eshetőségre is készen a „haditerv”: azonnal új árucikkal jelentkeznek.

Ennek érdekében több mint 1 millió forintért bővítették és megteremtették a gyártáselőkészítő osztályt, azaz új mintakészítő üzemszert alakítottak ki, modell-szabáztatót létesítettek. Ebben a „miniüzemben” a legfejlettebb technológiát alkalmazzák, éppen olyan speciális gépekkel dolgoznak, mint amilyenekkel később a szalagok mellett is találkozni. A „nullszéria” elkészítésénél lényegében nagyüzemi paraméterek dominálnak, tehát a szalagszerű termelésben már nem lehet semmi féle zökkenő. Az előkészítő két és félszer több modell előállítására alkalmas, mint a régebbi.

Keresik a vevő „kegyeit“

Nagyon fontos és előrelátó elvet vallanak a ruhagyár vezetői. Fordítani kívánnak a piac eddigi gyakorlatán, a vevőt engedik „felülre”. Elhatározták, hogy a jövőben meghívják a kereskedelem szakembereit és a vásárlók képviselőit is a gyárba, hogy bemutassák termékeiket, divatparádával egybekötve. Persze, ha mást kíván a vevő, akkor készen állnak a válasszal: lehet.

Lassan eltűnik a különbség a kül- és a belföldi piac igényei között. A szegedi vállalat a Hungarotex-szel közösen bonyolítja le export- és importügyleit. A bizományosi és az améta formát alkalmazzák kapcsolataikban. Nem ragaszkodnak a nagy tömegű szériákhoz, ha a vásárló úgy kívánja, vállallják az exkluzív öltönyök gyártását is, akár a legkisebb mennyiségben.

Friss információk

Az eddig vázolt törekvések csak úgy válhatnak valóra, ha a vállalat rendelkezik minden olyan információval, amely bármilyen módon is, de befolyásolhatja céljait megvalósulását. A piaci hangulattól kezdve az iparág esetleges technológiai, műszaki fejlődésének pontos és előrelátó ismerete szükséges.

E területet sem hagyták ki számításaikból. A műszaki fejlesztési osztály kötelességévé tették, hogy végezzenek rendszeres „műszaki” piacutatást. Kötelesek állandóan figyelemmel kísérni a ruhaipar technológiai, gépészeti fejlődését. Fel kell kutatniuk és ki kell dolgozniuk gyáruk körülményeire minden várható újat. A műszakiak rendelkezésére áll számottevő információs forrás: 17 féle folyóirat és műszaki szaklap, valamint a piacutatók készült jelentések.

A jövő évi tervek most készülnek, s a Szegedi Ruhagyárban olyan érzés támad az embernek, hogy minden idegszálukban érzik a jövő követelményeit.

Gazdag István

Az új párttagsági könyv kötelez

Ünnepi események lesznek a kommunisták számára a december 1 és 31 között megtartandó új tagkönyvkiosztó taggyűlések. A tíz évvel ezelőtt kiadott piros tagsági könyvecskék ez év utolsó napjáig érvényesek, az újak pedig — benne a IX. kongresszus által elfogadott szervezeti szabályzattal — 1968. január 1-től 12 évig igazolják a párthoz tartozást.

A tagkönyvcsere alkalmával büszkén gondolunk arra, hogy pártunk ismét olyan hatalmas utat tett meg, amelyről tíz évvel ezelőtt álmodni sem mertünk volna. Pártunk a lenini tanítások útján halad. A pártmunka eredményessége azzal is lemérhető, hogy az eltelt tíz év alatt újabb tízezrek csatlakoztak a kommunistákhoz. A helyes pártpolitika, a megjelölt célokkal való egyetértés, az igaz ügy szolgálata vonzotta közeink azokat, akik 1957. decembere óta lettek a párt tagjai.

A kommunisták nagy érdeklődéssel várják a tagkönyvkiosztó taggyűléseket, tudják, hogy ez az alkalom is nagyon fontos eseménye a párt belső életének. A tagsági könyv is kapocs, amely egybeköt bennünket a párttal. Örvendetes a Központi Bizottságnak az a döntése, hogy a most betelt tagkönyvek tulajdonosaik birtokában maradnak. A taggyűlések nem csupán a tagkönyvek átadására korlátozódnak. A pártvezetőségek értékelik a kommunisták által végzett munkát, s különösen azokat az elvtársakat állítsák példaképül, akik önzetlenül, lelkesen, fáradságot nem ismerve mindig eleget tettek pártmegbízatusuknak. Bátorítsák, biztassák azokat, akik valamilyen oknál fogva eddig kevésbé aktívan dolgoztak. Helyes, ha számvetést készítünk, mit tettünk a pártért az elmúlt évek során. A kommunisták nagy többsége időt, fáradságot nem sajnálva rendszeresen és értékes pártmunkát végez, némelyek azonban hűzódznak attól, pedig képességeik ezt lehetővé tennék. Mások szívesen végeznének pártmunkát, de egyes pártvezetők nem bízzák meg őket. Ideje változtatni ezen a helyzeten. Az új tagsági könyv pártunk valamennyi tagját még többre kötelezi. A párt-alapszervezetekben most és a jövőben is egyre inkább szükség van az úgynevezett apró munkára. Különösen javítani kell a propagandát és az agitációt, hiszen számosan vannak a pártban, akik erre a fontos munkára megfelelnek. A pártpropaganda iránti igény állandóan növekszik és ez egyre több propagandistát, jó előadót igényel.

Sokan vagyunk a pártban olyanok, akikben az 1957. decemberi taggyűlések felejthetetlen emlékként maradtak meg. Akkor még élénken emlékeztünk az egy évvel korábban levert ellenforradalom szörnyű tetteire. Emlékszünk, hogy az akkori ünnepélyes tagkönyvkiosztó taggyűlések legfőbb mondanivalója a kommunisták számára a széles dolgozó tömegek bizalmának megnyerése volt, elvi alapja pedig a jobb és baloldali elhajlásoktól mentes kétfrontos harc következetes érvényre juttatása. A kitűzött célokat, a tömegek megnyerését, a sikereket, a szocializmus építésének nagy munkáját a kétfrontos harc alkalmazása nélkül nem érhetjük volna el.

Azt a bizalmat és tiszteletet, amelyet most pártunk élvez, céljaink valóra váltásával szereztük meg. Az ellenforradalom szétzúzása után a mezőgazdaság szocialista átszervezése legnagyobb és legkiemelkedőbb forradalmi sikere volt pártunk politikájának. Amit pártunk kezdeményezett, mindenki szemlélőjére valóság lett.

Tegyük számvetést a taggyűléseken, gondoljuk át tetteinket, hogy mit végeztünk, s méltóképpen szolgáltuk-e pártunk ügyét. Erdemes volt hinni, bízni és törhetetlen lelkesedéssel harcolni, s amit valóra váltottunk, nem kell szégyenkezünk miatta. Felemelő érzés ma a párt tagjának lenni. A kommunisták és a pártönkvüliek együttes erőfeszítésének eredményeképpen érhetjük el azt, hogy népünk jobban, szebben él, mint történelmünk során bármikor. Műveltebbek, kultúraltabbak és egészségesebbek lettünk mint bármikor. Az utóbbi évtizedben iparunk magas színvonalat ért el, s ez is elősegítette a szocializmus győzelmét a mezőgazdaságban. A fejlett ipar és a szocialista mezőgazdaság biztosítja az egyre növekvő igények kielégítését. Pártunk politikájának egyik legfőbb eleme, hogy tudatosan, marxista-leninista tudományossággal formálja és alakítja népünk nemzeti egységét. Már jelentős az az út, amelyet a szövetkezeti parasztság megtett az egységes szocialista osztály alakulásában. A párt politikájának az eredménye, hogy megszilárdult a munkás-paraszti szövetség, s hogy ez a testvéri szövetség szocialista államunk szilárd alapját képezi.

A szocializmus teljes felépítésének megvalósításán dolgozunk. A kommunistáknak még nagyobb erőfeszítésre van szükségük ahhoz, hogy a bonyolultabb, nehezebb és még nagyobb felelősséggel járó feladatokat valóra váltsuk. Sikereink titka abban van, hogy a helyesen kidolgozott, tudományosan megalapozott pártpolitika végrehajtásával erősítjük pártunk és a dolgozó tömegek kapcsolatát.

Új tagsági könyvünk átvételével egyidőben nagy politikai, társadalmi, gazdasági feladatok megvalósításához fogunk: az új gazdasági mechanizmus bevezetése és megvalósítása igényli valamennyi kommunista határozott, meggyőződéses támogatását. A gazdasági mechanizmus reformját a párt kezdeményezte és dolgozta ki, tehát a párt vezetésével, útmutatásával is fog megvalósulni. Most senkinek sem lehet kényelmeskedni, szemlélni és rosszindulatúan kritizálni a párt és a kormány intézkedéseit. A párt most is mozgósítja tagjait, hiszen a gazdasági mechanizmus reformja nagy forradalmi feladat. A cselekvés, az egy nvelven beszélés, a célok és tettek világos értelmezése azonban biztosítéka a sikernek.

A tagkönyvkiosztó taggyűlések fogadjuk meg, hogy a jövőben még jobban fogunk dolgozni, úgy, ahogyan az új piros színű pártigazolvány kötelez bennünket.

CSÁPENSZKI ISTVÁN, az MSZMP szegedi járási bizottságának első titkára

Hatvanhét kérdés hangzott el...

A Tisza Szálló nagyterme előtt hárman állnak. Rózsa István, a megyei pártbizottság titkára, Csizmas Sándor, a járási pártbizottság titkára és Bódi János, a Szegedi Járási-Városi Termelőszövetkezetek és Termelőszövetkezetek Csoportok Területi Szövetségének titkára. Beszélgetnek. Pár perc múlva ki-lenc.

— Mindjárt kezdhettek is...

— Pontosan jönnek az emberek...

— Pontosan. Hol vagyunk már a kezdeti időktől...

Rózsa István beszél. A szépen díszített teremben termelőszövetkezeti vezetők és a termelőszövetkezeti csoportok vezetői ülnek. Háromnapos tanfolyamot rendezett számukra a szegedi járási pártbizottság és a termelőszövetkezetek területi szövetsége. Ez az utolsó nap.

A vitaindító előadás három nagyobb témakört érint: a párt vezetői, irányítói szerepe, a termelőszövetkezetek az új gazdasági mechanizmusban és a pártszervezetek konkrét felelőssége, az új gazdasági helyzetben. Sokan jegyzetelnek.

— Az amortizációs alapok képzése, a közelmúltban

végrehajtott árrendezés, ami összességében 19 százalékosnak mondható, már sokat könnyített a szövetkezeti termelésen. Az elkövetkezendő időben még különböző kedvezményekkel lehet számolni. Persze a vállalat-szerű gazdálkodás, a szövetkezeti demokrácia kiszélesítése nagyobb felelősséggel jár, nagyobb kockázattal jár — sorolja Rózsa István.

Világos, gördülékeny az előadás. A teremben mindenki figyel. Még nincs dél sem.

Dr. Paczuk István, a Csongrád megyei tanács vb elnökhelyettese az állami irányításról, a tanácsok és a termelőszövetkezetek kapcsolatairól beszél. Hiszen változás lesz, alapvető változás ezen a téren.

— Az állami irányítás, a különböző gazdaságpolitikai eszközökön át érvényesül a termelőszövetkezetekben. A jövőben az állami szervek nem hozhatnak rész-utasításokat és nem foglalkoznak a gazdálkodással, am ha mégis hoznának határozatot, annak végrehajtása nem kötelező.

Hat igen. Néhány évvel ezelőtt minden héten legalább 4—5 statisztikát, ki-mutatást kellett készíteni a

szövetkezetekben. Csengett a telefon reggel, csengett délelben és este. Hívták az elnököt. Mondjon valamit az őszi munkákról. Mondott. Hasára ütött és mondott.

Megváltozik az ilyen tájékoztató jellegű beszámolók készítésének a módja, módszere is. Nem arról van szó, hogy ezentúl a termelőszövetkezetekben nem lesz állami irányítás, hanem arról, hogy az eddigi tarthatatlan módszert felváltja a korszerűbb, rugalmasabb, jobb.

Szó esik a tervkészítésről, a zárszámadás készítéséről. Onánlóan oldják meg a közös gazdaságok. Igaz, a gyenge termelőszövetkezetek tervezését, zárszámadását felülvizsgálják. Sok a hozzászóló, érdekesek a kérdések. A pártoló tagságról, a különböző hitelekéről, háztáji földjeiről érdeklődnek. Az előadó mindre válaszol.

Eddi János a területi szövetség munkájáról ad számot a jelenlévőknek. Majd a háromnapos tanfolyam tapasztalatait elemzi. Van miről beszélnie. Összesen 67 kérdés hangzott el.

Sz. L. L.